I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 15/2003

που καθορίσθηκε από το Συμβούλιο στις 20 Φεβρουαρίου 2003

για την έκδοση της οδηγίας 2003/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., για την τροποποίηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες

(2003/C 102 E/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες [4], αποσκοπεί στην πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες και στον περιορισμό των συνεπειών τους για τον άνθρωπο και το περιβάλλον, με απώτερο στόχο την εξασφάλιση προστασίας υψηλής στάθμης σε όλη την Κοινότητα κατά τρόπο συνεπή και αποτελεσματικό.

(2) Υπό το πρίσμα των πρόσφατων βιομηχανικών ατυχημάτων καθώς και μελετών που πραγματοποίησε η Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος του Συμβουλίου, με αντικείμενο τις καρκινογόνες και επικίνδυνες για το περιβάλλον ουσίες, το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 96/82/ΕΚ θα πρέπει να διευρυνθεί.

(3) Η διαρροή κυανίου που ρύπανε το Δούναβη μετά το ατύχημα της Baia Mare στη Ρουμανία τον Ιανουάριο του 2000, απέδειξε ότι ορισμένες εργασίες αποθήκευσης και επεξεργασίας στο πλαίσιο της εξορυκτικής δραστηριότητας ενδέχεται να έχουν σοβαρές συνέπειες. Στις ανακοινώσεις της Επιτροπής για την ασφαλή άσκηση των δραστηριοτήτων εξόρυξης μεταλλευμάτων και στο έκτο πρόγραμμα δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το περιβάλλον τονίζονται οι ανάγκες διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 96/82/ΕΚ. Στο ψήφισμα της 5ης Ιουλίου 2001 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής για την ασφαλή άσκηση των δραστηριοτήτων εξόρυξης μεταλλευμάτων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο χαιρέτισε επίσης θετικά τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας αυτής, ώστε να καλύπτονται και οι κίνδυνοι που απορρέουν από εργασίες αποθήκευσης και επεξεργασίας στα πλαίσια εξορυκτικών δραστηριοτήτων.

(4) Το «ατύχημα με τα πυροτεχνήματα» στην πόλη Enschede της Ολλανδίας τον Μάιο του 2000 κατέδειξε τη μεγάλη πιθανότητα ατυχημάτων εξαιτίας της αποθήκευσης και παραγωγής πυροτεχνικών και εκρηκτικών ουσιών. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να διευκρινισθεί και να απλοποιηθεί ο ορισμός τους στην οδηγία 96/82/ΕΚ.

(5) Η έκρηξη σε ένα εργοστάσιο λιπασμάτων στην Τουλούζη τον Σεπτέμβριο του 2001 κατέδειξε την πιθανότητα ατυχημάτων που ενδέχεται να προκληθούν από την αποθήκευση νιτρικού αμμωνίου και λιπασμάτων με βάση το νιτρικό αμμώνιο, ιδίως δε υλικού το οποίο έχει απορριφθεί κατά τη διαδικασία παρασκευής ή έχει επιστραφεί στον παρασκευαστή του (αποκαλούμενο «εκτός προδιαγραφών»). Κατά συνέπεια, οι υφιστάμενες κατηγορίες νιτρικού αμμωνίου και λιπασμάτων με βάση το νιτρικό αμμώνιο οι οποίες αναφέρονται στην οδηγία 96/82/ΕΚ, θα πρέπει να επανεξετασθούν με σκοπό να συμπεριληφθεί ειδικότερα το «εκτός προδιαγραφών» υλικό.

(6) Η οδηγία 96/82/ΕΚ δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε εγκαταστάσεις τελικών χρηστών όπου αποθηκεύονται προσωρινά πριν από την απομάκρυνσή τους για επανεξεργασία ή καταστροφή, νιτρικό αμμώνιο και λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο τα οποία, κατά την παράδοσή τους, πληρούσαν τις προδιαγραφές της εν λόγω οδηγίας αλλά, εν συνεχεία, υποβαθμίστηκαν ή μολύνθηκαν.

---

[1] ΕΕ C 75 E της 26.3.2002, σ. 357.

[2] ΕΕ C 149 της 21.6.2002, σ. 13.

[3] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 3ης Ιουλίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 20ής Φεβρουαρίου 2003 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της . . . (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

[4] ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13.

(7) Οι μελέτες που πραγματοποιήθηκαν από την Επιτροπή σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη υποστηρίζουν ότι θα πρέπει να διευρυνθεί ο κατάλογος των καρκινογόνων ουσιών με τις δέουσες οριακές ποσότητες και να μειωθούν σημαντικά οι οριακές ποσότητες που καθορίζονται για τις επικίνδυνες για το περιβάλλον ουσίες στην οδηγία 96/82/ΕΚ.

(8) Για τις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 96/82/ΕΚ, κρίνεται αναγκαίο να εισαχθούν ελάχιστες προθεσμίες για τις κοινοποιήσεις και να καθιερωθούν πολιτικές πρόληψης των μεγάλων ατυχημάτων, εκθέσεις ασφάλειας και σχέδια έκτακτης ανάγκης.

(9) Η εμπειρία και οι γνώσεις του αρμόδιου προσωπικού της εγκατάστασης μπορεί να βοηθήσει κατά πολύ στην κατάρτιση των σχεδίων έκτακτης ανάγκης, ενώ όλο το προσωπικό της εγκατάστασης καθώς και κάθε άτομο που μπορεί να εμπλακεί θα πρέπει να ενημερώνονται κατάλληλα για τα μέτρα και τις δράσεις ασφαλείας.

(10) Η έκδοση της απόφασης 2001/792/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, περί κοινοτικού μηχανισμού για τη διευκόλυνση της ενισχυμένης συνεργασίας στις επεμβάσεις βοήθειας της πολιτικής προστασίας [1], τονίζει την ανάγκη διευκόλυνσης της ενισχυμένης συνεργασίας στις επεμβάσεις βοήθειας της πολιτικής προστασίας.

(11) Κρίνεται χρήσιμο, για να διευκολυνθεί ο προγραμματισμός της χρήσης γης, να χαραχθούν κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό βάσης δεδομένων η οποία θα χρησιμοποιηθεί για την αξιολόγηση της συμβατότητας μεταξύ των εγκαταστάσεων οι οποίες καλύπτονται από την οδηγία 96/82/ΕΚ και των περιοχών που περιγράφονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της ίδιας οδηγίας.

(12) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν στην Επιτροπή τις ελάχιστες πληροφορίες σχετικά με εγκαταστάσεις που υπάγονται στην οδηγία 96/82/ΕΚ.

(13) Κρίνεται σκόπιμο παράλληλα να διευκρινισθούν ορισμένα εδάφια της οδηγίας 96/82/ΕΚ.

(14) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία έχουν αποτελέσει αντικείμενο δημόσιων διαβουλεύσεων με συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών.

(15) Η οδηγία 96/82/ΕΚ θα πρέπει επομένως να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 96/82/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4:

— τα στοιχεία ε) και στ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«ε) η εκμετάλλευση (ανίχνευση, εξόρυξη και επεξεργασία) ορυκτών σε ορυχεία, λατομεία, ή μέσω γεωτρήσεων, εξαιρουμένων των εργασιών χημικής και θερμικής επεξεργασίας και της αποθήκευσης που σχετίζεται με τις εργασίες αυτές, στις οποίες υπεισέρχονται επικίνδυνες ουσίες, όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι·

στ) η αναζήτηση και εκμετάλλευση ορυκτών, συμπεριλαμβανομένων των υδρογονανθράκων, στη θάλασσα·»

— προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«ζ) οι χώροι υγειονομικής ταφής αποβλήτων, πλην των ενεργών εγκαταστάσεων διάθεσης υπολειμμάτων, συμπεριλαμβανομένων των λεκανών ή φραγμάτων συγκράτησης υπολειμμάτων, οι οποίοι περιέχουν επικίνδυνες ουσίες όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι και οι οποίοι χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό με τη χημική και θερμική επεξεργασία ορυκτών.»

2. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1, προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— για τις μονάδες οι οποίες εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σχετική μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο.»

3. Στο άρθρο 7 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Για τις μονάδες που εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 έγγραφο συντάσσεται, αμελλητί, αλλά εν πάση περιπτώσει, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σχετική μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο.»

4. Στο άρθρο 8 παράγραφος 2, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) λαμβάνεται μέριμνα για την συνεργασία ως προς την ενημέρωση του κοινού και την παροχή πληροφοριών στην αρχή που είναι αρμόδια για την προετοιμασία εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης.»

5. Στο άρθρο 9 παράγραφος 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η έκθεση ασφαλείας περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία και τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ. Αναφέρει το όνομα των σχετικών οργανισμών που συμμετέχουν στην εκπόνηση της έκθεσης. Η έκθεση ασφαλείας περιλαμβάνει επίσης ενημερωμένο κατάλογο των επικίνδυνων ουσιών που υπάρχουν στη μονάδα.»

[1] ΕΕ L 297 της 15.11.2001, σ. 7.

6. α) Στο άρθρο 9 παράγραφος 3, μεταξύ της τρίτης και της τέταρτης περίπτωσης παρεμβάλλεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— για τις μονάδες που εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, αμελλητί, αλλά, εν πάση περιπτώσει, εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σχετική μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο,»

β) Στο άρθρο 9 παράγραφος 4 οι όροι «δεύτερη, τρίτη και τέταρτη περίπτωση», αντικαθίστανται από τους όρους «δεύτερη, τρίτη, τέταρτη και πέμπτη περίπτωση», αντιστοίχως.

7. Στο άρθρο 11 παράγραφος 1, στα στοιχεία α) και β) προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— για τις μονάδες που εμπίπτουν μεταγενέστερα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, αμελλητί, αλλά, εν πάση περιπτώσει, εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σχετική μονάδα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο».

8. Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

— η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα εσωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία να καταρτίζονται ύστερα από διαβούλευση με το προσωπικό που απασχολείται εντός της μονάδας, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού επί μακρόν εργαζομένου προσωπικού υπεργολαβίας, και να ζητείται η γνώμη του κοινού για τα εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης όταν αυτά εκπονούνται ή επικαιροποιούνται.»

— παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4α. Όσον αφορά τα εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη διευκόλυνσης αυξημένης συνεργασίας κατά την παροχή βοήθειας πολιτικής προστασίας σε σοβαρές περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης.»

9. Στο άρθρο 12 παράγραφος 1, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η πολιτική τους περί της χρήσεως γης ή/και οι άλλες σχετικές πολιτικές και διαδικασίες για την εφαρμογή των πολιτικών αυτών λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να διατηρηθούν, μακροπρόθεσμα, κατάλληλες αποστάσεις μεταξύ των μονάδων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και των ζωνών κατοικίας, των κτιρίων και των ζωνών δημόσιας χρήσης, του κύριου οδικού δικτύου μεταφορών, στο μέτρο του δυνατού, των χώρων αναψυχής και των περιοχών με ιδιαίτερα ευαίσθητο φυσικό περιβάλλον ή με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, και, στην περίπτωση υφιστάμενων μονάδων, την ανάγκη για πρόσθετα τεχνικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 5, ώστε να μην αυξάνονται οι κίνδυνοι για το κοινό.»

10. Στο άρθρο 12 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Η Επιτροπή καλείται, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, να εκπονήσει κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό μιας τεχνικής βάσης δεδομένων, η οποία θα χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση της συμβατότητας μεταξύ των εγκαταστάσεων οι οποίες καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και των περιοχών που περιγράφονται στην παράγραφο 1. Κατά τον καθορισμό αυτής της βάσης δεδομένων, λαμβάνονται υπόψη οι τεχνικές και επιστημονικές εκτιμήσεις που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη, οι πληροφορίες που παρέχουν οι φορείς εκμετάλλευσης και κάθε άλλη σχετική πληροφορία.»

11. Στο άρθρο 13 παράγραφος 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα ασφαλείας και την απαιτούμενη συμπεριφορά σε περίπτωση ατυχήματος να παρέχονται τακτικά και με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, χωρίς να απαιτείται σχετική αίτηση, σε όλα τα πρόσωπα και σε όλες τις μονάδες που εξυπηρετούν το κοινό (όπως σχολεία και νοσοκομεία) και ενδέχεται να πληγούν από μεγάλο ατύχημα σε μονάδα που αναφέρεται στο άρθρο 9.»

12. Στο άρθρο 13, η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Στην περίπτωση μονάδων που εμπίπτουν στο άρθρο 9, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθεται στη διάθεση του κοινού ο κατάλογος των επικίνδυνων ουσιών που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 20.»

13. Στο άρθρο 19 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Για τις μονάδες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα ή την εμπορική ονομασία του φορέα εκμετάλλευσης και την πλήρη διεύθυνση της συγκεκριμένης μονάδας, και

β) την ή τις δραστηριότητες της μονάδας.

Η Επιτροπή δημιουργεί και τηρεί ενήμερη μια βάση δεδομένων στην οποία περιέχονται οι πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη. Η πρόσβαση στη βάση δεδομένων περιορίζεται στα άτομα που εξουσιοδοτούνται από την Επιτροπή ή από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.»

14. Το παράρτημα I τροποποιείται όπως εκτίθεται στο παράρτημα.

15. Στο παράρτημα III στοιχείο γ), το σημείο i) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«i) οργάνωση και προσωπικό — ρόλοι και αρμοδιότητες του προσωπικού που συμμετέχει στη διαχείριση μεγάλων κινδύνων σε όλα τα επίπεδα της οργάνωσης. Προσδιορισμός των αναγκών κατάρτισης του προσωπικού αυτού και παροχή της κατάρτισης αυτής. Συμμετοχή του προσωπικού, καθώς και του προσωπικού υπεργολαβίας που ασχολείται στη μονάδα·»

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις ώστε να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις . . . (*). Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος που γίνεται η αναφορά αυτή καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

. . .

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*

(*) 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα I της οδηγίας 96/82/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο προοίμιο, προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«6. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως αέριο νοείται οποιαδήποτε ουσία με απόλυτη τάση ατμών τουλάχιστον ίση ή μεγαλύτερη των 101,3 kPa σε θερμοκρασία 20 °C.

7. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως υγρό νοείται οποιαδήποτε ουσία η οποία δεν ορίζεται ως αέριο και η οποία δεν βρίσκεται σε στερεά κατάσταση σε θερμοκρασία 20 °C και σε συνήθη πίεση 101,3 kPa.»

2. Στο μέρος 1, πίνακας:

α) οι καταχωρίσεις σχετικά με το «Νιτρικό αμμώνιο» αντικαθίστανται από τις ακόλουθες καταχωρίσεις:

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Επικίνδυνες ουσίες	Οριακή ποσότητα (σε τόνους) για την εφαρμογή	
	των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
«Νιτρικό αμμώνιο	5 000	10 000
Νιτρικό αμμώνιο	1 250	5 000
Νιτρικό αμμώνιο	350	2 500
Νιτρικό αμμώνιο	10	50»

β) η καταχώριση σχετικά με «Τα ακόλουθα ΚΑΡΚΙΝΟΓΟΝΑ» αντικαθίσταται από την ακόλουθη καταχώριση:

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Επικίνδυνες ουσίες	Οριακή ποσότητα (σε τόνους) για την εφαρμογή	
	των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
«Τα ακόλουθα ΚΑΡΚΙΝΟΓΟΝΑ σε συγκεντρώσεις άνω του 5 % κατά βάρος: 4-Αμινοδιφαινύλιο ή/και τα άλατά του, βενζοτριχλωρίδιο, βενζιδίνη ή/και τα άλατά της, δις (χλωρομεθυλ)αιθέρας, χλωρομεθυλομεθυλαιθέρας, 1,2-διβρωμοαιθάνιο, θειικό διαιθύλιο, θειικό διμεθύλιο, διμεθυλοκαρβαμοϋλοχλωρίδιο, 1,2-διβρωμο-3-χλωροπροπάνιο, 1,2-διμεθυλυδραζίνη, διμεθυλονιτροζομίνη, εξαμεθυλοφωσφορικό τριαμίδιο, υδραζίνη, 2-ναφθυλαμίνη ή/και τα άλατά της, 4-νιτροδιφαινύλιο, και 1,3 προπανοσουλτόνη	0,5	2»

γ) η καταχώριση σχετικά με τη «Βενζίνη αυτοκινήτων και άλλα πτητικά ορυκτέλαια» αντικαθίσταται από την ακόλουθη καταχώριση:

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Επικίνδυνες ουσίες	Οριακή ποσότητα (σε τόνους) για την εφαρμογή	
	των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
«Πετρελαϊκά προϊόντα: α) βενζίνη και νάφθα β) κηροζίνη (συμπεριλαμβανομένων των καυσίμων αεριωθουμένων) γ) πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (συμπεριλαμβανομένων του καυσίμου ντίζελ, του πετρελαίου θέρμανσης και των μιγμάτων πετρελαίων εσωτερικής καύσης)	2 500	25 000»

δ) i) οι σημειώσεις 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. *Νιτρικό αμμώνιο (5 000/10 000): λιπάσματα ικανά για αυτοσυντηρούμενη αποσύνθεση*

Ισχύει για σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο, (ένα σύνθετο λίπασμα περιέχει νιτρικό αμμώνιο και φωσφορικά άλατα ή/και ανθρακικό κάλιο), στα οποία η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι

— μεταξύ 15,75 % ([1]) και 24,5 % ([2]) κατά βάρος, και με συνολικά καύσιμα/οργανικά υλικά, είτε όχι άνω του 0,4 %, είτε που πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 80/876/ΕΟΚ,

— 15,75 % ([3]) κατά βάρος ή λιγότερο και με απεριόριστα καύσιμα υλικά,

και τα οποία είναι ικανά για αυτοσυντηρούμενη αποσύνθεση σύμφωνα με τη δοκιμή σκάφης του ΟΗΕ (βλέπε συστάσεις των Ηνωμένων Εθνών περί μεταφοράς επικινδύνων εμπορευμάτων: εγχειρίδιο δοκιμών και κριτηρίων μέρος ΙΙΙ σημείο 38.2).

2. *Νιτρικό αμμώνιο (1 250/5 000): τύπος χαρακτηρισμού λιπάσματος*

Ισχύει για απλά λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο, καθώς και τα σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο στα οποία η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι

— μεγαλύτερη του 24,5 % κατά βάρος, πλην των μιγμάτων νιτρικού αμμωνίου με δολομίτη, ασβεστόλιθο ή/και ανθρακικό ασβέστιο καθαρότητας τουλάχιστον 90 %,

— μεγαλύτερη του 15,75 % κατά βάρος, προκειμένου για μίγματα νιτρικού και θειικού αμμωνίου,

— μεγαλύτερη του 28 % ([4]) κατά βάρος, προκειμένου για μίγματα νιτρικού αμμωνίου με δολομίτη, ασβεστόλιθο ή/και ανθρακικό ασβέστιο καθαρότητας τουλάχιστον 90 %

και που πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 80/876/ΕΟΚ.

3. *Νιτρικό αμμώνιο (350/2 500): τεχνική ποιότητα*

Ισχύει για

— το νιτρικό αμμώνιο και τα παρασκευάσματα νιτρικού αμμωνίου στα οποία η περιεκτικότητα σε άζωτο που προκύπτει από το νιτρικό αμμώνιο είναι:

  — μεταξύ 24,5 % και 28 % κατά βάρος και τα οποία περιέχουν το πολύ 0,4 % καύσιμες ουσίες,

  — μεγαλύτερη του 28 % κατά βάρος και τα οποία περιέχουν το πολύ 0,2 % καύσιμες ουσίες,

— υδατικά διαλύματα νιτρικού αμμωνίου στα οποία η συγκέντρωση νιτρικού αμμωνίου είναι άνω του 80 % κατά βάρος.

4. *Νιτρικό αμμώνιο (10/50): υλικό "εκτός προδιαγραφών" και λιπάσματα που δεν ανταποκρίνονται επιτυχώς στη δοκιμή εκρηκτικότητας*

Ισχύει για

— τα υλικά που έχουν απορριφθεί κατά τη διαδικασία κατασκευής και για το νιτρικό αμμώνιο και τα παρασκευάσματα νιτρικού αμμωνίου, τα απλά λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο και τα σύνθετα λιπάσματα με βάση το νιτρικό αμμώνιο που αναφέρονται στις σημειώσεις 2 και 3, τα οποία επιστρέφονται ή έχουν επιστραφεί από τον τελικό χρήστη στον κατασκευαστή, σε εγκατάσταση προσωρινής αποθήκευσης ή επανεπεξεργασίας προκειμένου να υποβληθούν και πάλι σε διεργασίες, ανακύκλωση ή επεξεργασία για την ασφαλή τους χρησιμοποίηση, επειδή δεν πληρούν πλέον τις προδιαγραφές των σημειώσεων 2 και 3,

— λιπάσματα που αναφέρονται στη σημείωση 1 πρώτη περίπτωση και στη σημείωση 2, τα οποία δεν πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 80/876/ΕΟΚ.»

ii) η σημείωση που αφορά τα πολυχλωροδιβενζοφουράνια και τις πολυχλωροδιβενζοδιοξίνες, γίνεται σημείωση 5·

iii) προστίθενται οι ακόλουθες υποσημειώσεις μετά από τον πίνακα με τον τίτλο «Διεθνείς συντελεστές ισοδύναμης τοξικότητας (ITEF) για τις υπόψη συναφείς ουσίες (NATO/CCMS)»:

«([1]) Περιεκτικότητα σε άζωτο 15,75 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 45 % νιτρικό αμμώνιο.

([2]) Περιεκτικότητα σε άζωτο 24,5 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 70 % νιτρικό αμμώνιο.

([3]) Περιεκτικότητα σε άζωτο 15,75 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 45 % νιτρικό αμμώνιο.

([4]) Περιεκτικότητα σε άζωτο 28 % κατά βάρος λόγω νιτρικού αμμωνίου αντιστοιχεί σε 80 % νιτρικό αμμώνιο.»

3. Στο μέρος 2, πίνακας:

α) οι καταχωρίσεις 4 και 5 αντικαθίστανται από τις ακόλουθες καταχωρίσεις:

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Κατηγορίες επικίνδυνων ουσιών	Οριακή ποσότητα (σε τόνους) επικίνδυνης ουσίας κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 4 για την εφαρμογή	
	των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
«4. ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ (βλέπε σημείωση 2) όταν η ουσία, το παρασκεύασμα ή το αντικείμενο εμπίπτει στη διαίρεση 1.4 της μεθόδου ταξινόμησης UN/ADR	50	200
5. ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ (βλέπε σημείωση 2) όταν η ουσία, το παρασκεύασμα ή το αντικείμενο εμπίπτει σε μια από τις διαιρέσεις 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 ή 1.6 ή την ένδειξη κινδύνου R2 ή R3 της μεθόδου ταξινόμησης UN/ADR	10	50»

β) η καταχώριση 9 αντικαθίσταται από την ακόλουθη καταχώριση:

Στήλη 1	Στήλη 2	Στήλη 3
Κατηγορίες επικίνδυνων ουσιών	Οριακή ποσότητα (σε τόνους) επικίνδυνης ουσίας κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 4 για την εφαρμογή	
	των άρθρων 6 και 7	του άρθρου 9
«9. ενδείξεις κινδύνου ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ:		
i) R50: "Πολύ τοξική για τους υδρόβιους οργανισμούς" (συμπεριλαμβανομένης της R50/53)	100	200
ii) R51/53: "Τοξική για τους υδρόβιους οργανισμούς, μπορεί να προκαλέσει μακροπρόθεσμα ανεπιθύμητες επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον"	200	500»

γ) στις σημειώσεις:

i) η σημείωση 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι ουσίες και τα παρασκευάσματα ταξινομούνται σύμφωνα με τις ακόλουθες οδηγίες και τη μέχρι σήμερα προσαρμογή τους στην τεχνική πρόοδο:

— οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών ([1]),

— οδηγία 1999/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1999, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων ([2]).

Στην περίπτωση ουσιών και παρασκευασμάτων που δεν έχουν ταξινομηθεί ως επικίνδυνα με βάση κάποια από τις ανωτέρω οδηγίες, επί παραδείγματι αποβλήτων, αλλά που εντούτοις υπάρχουν ή ενδέχεται να υπάρχουν σε μια μονάδα και που εμφανίζουν, ή ενδέχεται να εμφανίσουν, υπό τις συνθήκες που επικρατούν στη μονάδα, ισοδύναμες ιδιότητες όσον αφορά την πιθανότητα πρόκλησης μεγάλων ατυχημάτων, τηρούνται οι διαδικασίες για προσωρινή ταξινόμηση σύμφωνα με το σχετικό άρθρο της ενδεδειγμένης οδηγίας.

Στην περίπτωση ουσιών και παρασκευασμάτων με ιδιότητες που επιτρέπουν ταξινόμηση σε περισσότερες της μιας κατηγορίες, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι μικρότερες εγκεκριμμένες ποσότητες. Ωστόσο, κατά την εφαρμογή του κανόνα στη σημείωση 4, η χρησιμοποιούμενη εγκεκριμμένη ποσότητα είναι πάντα αυτό το οποίο αντιστοιχεί στη σχετική ταξινόμηση.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή εκπονεί και ενημερώνει κατάλογο ουσιών που έχουν ταξινομηθεί στις ανωτέρω κατηγορίες βάσει εναρμονισμένης απόφασης σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ.»

ii) η σημείωση 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ως "εκρηκτικό" νοείται:

— κάθε ουσία ή παρασκεύασμα που δημιουργεί τον κίνδυνο έκρηξης λόγω κρούσης, τριβής, φλόγας ή άλλων πηγών ανάφλεξης (ένδειξη κινδύνου R2),

— κάθε ουσία ή παρασκεύασμα που δημιουργεί ιδιαίτερα υψηλό κίνδυνο έκρηξης λόγω κρούσης, τριβής, φλόγας ή άλλων πηγών ανάφλεξης (ένδειξη κινδύνου R3), ή

— κάθε ουσία, παρασκεύασμα ή αντικείμενο που ταξινομείται στην κατηγορία 1 της ευρωπαϊκής συμφωνίας για τη διεθνή οδική μεταφορά επικινδύνων εμπορευμάτων (μέθοδος ταξινόμησης UN/ADR) η οποία συνάφθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1957 όπως τροποποιήθηκε και όπως μεταφέρθηκε από την οδηγία 94/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 1994, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τις οδικές μεταφορές επικινδύνων εμπορευμάτων ([3]).

Ο ορισμός αυτός καλύπτει και τις πυροτεχνικές ουσίες οι οποίες, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ορίζονται ως ουσίες (ή μίγματα ουσιών) που προορίζονται να παράγουν θερμότητα, φως, ήχο, αέριο ή καπνό ή συνδυασμό των αποτελεσμάτων αυτών μέσω εξώθερμων αυτοσυντηρούμενων χημικών αντιδράσεων. Όταν μια ουσία ή ένα παρασκεύασμα ταξινομούνται και με τη μέθοδο UN/ADR και με την ένδειξη κινδύνου R2 ή R3, η ταξινόμηση κατά UN/ADR υπερισχύει των ενδείξεων κινδύνου.

Οι ουσίες και τα αντικείμενα της κατηγορίας 1 ταξινομούνται σε οποιαδήποτε από τις διαιρέσεις κινδύνου 1.1 έως 1.6 σύμφωνα με τη μέθοδο ταξινόμησης UN/ADR. Οι διαιρέσεις έχουν ως εξής:

Διαίρεση 1.1.: "Ουσίες και αντικείμενα που ενέχουν κίνδυνο μαζικής έκρηξης (ως μαζική έκρηξη ορίζεται η έκρηξη η οποία επηρεάζει ουσιαστικά αυτοστιγμεί σχεδόν το σύνολο της γόμωσης)".

Διαίρεση 1.2.: "Ουσίες και αντικείμενα τα οποία ενέχουν κίνδυνο εκτόξευσης χωρίς να ενέχουν κίνδυνο μαζικής έκρηξης".

Διαίρεση 1.3.: "Ουσίες και αντικείμενα που ενέχουν κίνδυνο πυρκαϊάς και είτε περιορισμένο κίνδυνο έκρηξης είτε ήσσονος σημασίας κίνδυνο εκτόξευσης είτε αμφότερους, όχι όμως κίνδυνο μαζικής έκρηξης:

α) των οποίων η καύση έχει ως αποτέλεσμα την ακτινοβολία σημαντικής θερμότητας, ή

β) τα οποία καίγονται το ένα μετά το άλλο με περιορισμένες εκρήξεις ή εκτοξεύσεις ή με αμφότερα τα ως άνω φαινόμενα".

Διαίρεση 1.4.: "Ουσίες και αντικείμενα τα οποία ενέχουν περιορισμένο κίνδυνο σε περίπτωση ανάφλεξης κατά τη μεταφορά. Τα αποτελέσματα ως επί το πλείστον περιορίζονται στο επίπεδο της συσκευασίας και δεν αναμένεται εκτόξευση θραυσμάτων σημαντικού μεγέθους ή σε μεγάλη απόσταση. Εξωτερική φλόγα δεν προκαλεί, ουσιαστικά αυτοστιγμεί, έκρηξη ολόκληρου του περιεχομένου της συσκευασίας".

Διαίρεση 1.5.: "Πολύ αδρανείς ουσίες που ενέχουν κίνδυνο μαζικής έκρηξης, αλλά είναι τόσο αδρανείς ώστε η πιθανότητα έναρξης του φαινομένου ή μετάβασης από την καύση στην έκρηξη υπό φυσιολογικές συνθήκες μεταφοράς να είναι πολύ χαμηλή. Ως στοιχειώδης απαίτηση θεωρείται η μη έκρηξή τους κατά τη δοκιμασία εξωτερικής φλόγας".

Διαίρεση 1.6.: "Εξαιρετικώς αδρανή αντικείμενα που δεν ενέχουν κίνδυνο μαζικής έκρηξης. Τα αντικείμενα αυτά περιλαμβάνουν μόνον ιδιαίτερα αδρανείς εκρηκτικές ουσίες και συνεπάγονται αμελητέα πιθανότητα συμπτωματικής έναρξης ή διάδοσης των εν λόγω φαινομένων. Ο κίνδυνος περιορίζεται στην έκρηξη ενός και μόνον αντικειμένου".

Περιλαμβάνονται στον παρόντα ορισμό εκρηκτικές ή πυροτεχνικές ουσίες ή παρασκευάσματα που περιέχονται σε αντικείμενα. Σε περιπτώσεις αντικειμένων που περιέχουν εκρηκτικές ή πυροτεχνικές ουσίες ή παρασκευάσματα, εάν είναι γνωστή η ποσότητα της ουσίας ή παρασκευάσματος που περιέχονται στο αντικείμενο, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας λαμβάνεται υπόψη η εν λόγω ποσότητα. Εάν η ποσότητα είναι άγνωστη, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας αντιμετωπίζεται ως εκρηκτικό ολόκληρο το αντικείμενο.»

iii) στη σημείωση 3 στοιχείο β) σημείο 1, η δεύτερη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— ουσίες και παρασκευάσματα που έχουν σημείο ανάφλεξης χαμηλότερο των 55 °C και που παραμένουν σε υγρή κατάσταση υπό πίεση, στις περιπτώσεις όπου οι ιδιαίτερες συνθήκες επεξεργασίας, όπως υψηλή πίεση ή υψηλή θερμοκρασία μπορεί να προκαλέσουν κινδύνους μεγάλου ατυχήματος,»

iv) στη σημείωση 3 στοιχείο γ), το σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. αέρια τα οποία είναι εύφλεκτα όταν έρθουν σε επαφή με τον αέρα σε θερμοκρασία και πίεση περιβάλλοντος (ένδειξη κινδύνου R12, δεύτερη περίπτωση), και τα οποία βρίσκονται σε αέρια ή υπερκρίσιμη κατάσταση, και»·

v) στη σημείωση 3 στοιχείο γ), το σημείο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. εύφλεκτες και ιδιαίτερα εύφλεκτες υγρές ουσίες και παρασκευάσματα που διατηρούνται σε θερμοκρασία υψηλότερη από το σημείο βρασμού τους.»

vi) η σημείωση 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Εάν σε μια μονάδα δεν υπάρχει επιμέρους ουσία ή παρασκεύασμα σε ποσότητα ίση ή μεγαλύτερη των αντίστοιχων οριακών ποσοτήτων, εφαρμόζεται ο κάτωθι κανόνας περί σωρευτικών επιπτώσεων προκειμένου να προσδιορισθεί κατά πόσον η μονάδα καλύπτεται από τις αντίστοιχες απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας:

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται όταν το άθροισμα:

$q_1/Q_{U1} + q_2/ Q_{U2} + q_3/ Q_{U3} + q_4/ Q_{U4} + q_5/ Q_{U5} + \ldots$ είναι μεγαλύτερο από ή ίσο προς 1,

όπου q_x = η ποσότητα της επικίνδυνης ουσίας x (ή της κατηγορίας των επικίνδυνων ουσιών) που εμπίπτει στα μέρη 1 ή 2 του παρόντος παραρτήματος,

και Q_{UX} = η αντίστοιχη εγκεκριμένη ποσότητα για την ουσία ή την κατηγορία x της στήλης 3 των μερών 1 ή 2.

Η παρούσα οδηγία, πλην των άρθρων 9, 11 και 13, εφαρμόζεται όταν το άθροισμα:

$q_1/Q_{L1} + q_2/ Q_{L2} + q_3/ Q_{L3} + q_4/ Q_{L4} + q_5/ Q_{L5} + \ldots$ είναι μεγαλύτερο από ή ίσο προς 1,

όπου q_x = η ποσότητα της επικίνδυνης ουσίας x (ή της κατηγορίας των επικινδύνων ουσιών) που εμπίπτει στα μέρη 1 ή 2 του παρόντος παραρτήματος,

και Q_{LX} = η αντίστοιχη εγκεκριμένη ποσότητα για την ουσία ή την κατηγορία x της στήλης 2 των μερών 1 ή 2.

Ο κανόνας αυτός χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση των συνολικών κινδύνων που σχετίζονται με την: τοξικότητα, την αναφλεξιμότητα και την οικοτοξικότητα. Κατά συνέπεια, πρέπει να εφαρμόζεται τρεις φορές:

α) για την προσθήκη των ουσιών και παρασκευασμάτων που κατονομάζονται στο Μέρος 1 και ταξινομούνται ως τοξικά ή πολύ τοξικά, από κοινού με τις ουσίες και παρασκευάσματα που εμπίπτουν στις κατηγορίες 1 ή 2·

β) για την προσθήκη των ουσιών και παρασκευασμάτων που κατονομάζονται στο μέρος 1 και ταξινομούνται ως οξειδωτικά, εκρηκτικά, εύφλεκτα, πολύ εύφλεκτα ή εξαιρετικά εύφλεκτα, από κοινού με τις ουσίες και παρασκευάσματα που εμπίπτουν στις κατηγορίες 3, 4, 5, 6, 7α, 7β ή 8·

γ) για την προσθήκη των ουσιών και παρασκευασμάτων που κατονομάζονται στο μέρος 1 και ταξινομούνται ως επικίνδυνα για το περιβάλλον [R50 (συμπεριλαμβανομένου του R50/53) ή R51/53], από κοινού με τις ουσίες και παρασκευάσματα που ανήκουν στις κατηγορίες 9 i) ή 9 ii).

Οι σχετικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται όταν οποιοδήποτε από τα ως άνω αθροίσματα α), β) ή γ) είναι μεγαλύτερο από ή ίσο προς 1.»

vii) στο τέλος των σημειώσεων, αναγράφονται οι ακόλουθες υποσημειώσεις:

«([1]) ΕΕ L 196 της 16.8.1967, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/59/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 225 της 21.8.2001, σ. 1).

([2]) Περιεκτικότητα ΕΕ L 200 της 30.7.1999, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/60/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 226 της 22.8.2001, σ. 5).

([3]) ΕΕ L 319 της 12.12.1994, σ. 7· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2002/886/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 308 της 9.11.2002, σ. 45).»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 11 Δεκεμβρίου 2001, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ σχετικά με την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (Seveso II).

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 3 Ιουλίου 2002.

   Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εξέδωσε τη γνώμη της στις 9 Απριλίου 2002.

   Η Επιτροπή των Περιφερειών ανήγγειλε την πρόθεσή της να μην γνωμοδοτήσει με επιστολή που φέρει ημερομηνία 9 Απριλίου 2002.

3. Στις 20 Φεβρουαρίου 2003, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Η οδηγία 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες [1] (η γνωστή ως οδηγία Seveso II) αποσκοπεί στην πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες και στον περιορισμό των συνεπειών τους για τον άνθρωπο και το περιβάλλον, με απώτερο στόχο την εξασφάλιση προστασίας υψηλής στάθμης σε όλη την Κοινότητα κατά τρόπο συνεπή και ουσιαστικό.

Ο κύριος νεωτερισμός της εν λόγω νέας οδηγίας, η οποία έπρεπε να εφαρμοσθεί στα κράτη μέλη από τις 3 Φεβρουαρίου 1999, συνίσταται στην εισαγωγή υποχρέωσης για τους φορείς βιομηχανικής εκμετάλλευσης να θέσουν σε ισχύ *συστήματα διαχείρισης της ασφάλειας*, συμπεριλαμβανομένης μιας αναλυτικής εκτίμησης κινδύνου με βάση διάφορα πιθανά σενάρια ατυχημάτων. Μια τέτοια εκτίμηση κινδύνου κατέχει κεντρικό ρόλο στην πρόληψη μεγάλων ατυχημάτων. Επιπλέον, η υποχρέωση ενημέρωσης του κοινού σχετικά με τους βιομηχανικούς κινδύνους και τη στάση που πρέπει να τηρεί σε περίπτωση ατυχήματος έχει πρωταρχική σημασία για τον περιορισμό των συνεπειών των μεγάλων ατυχημάτων.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πρόσφατα βιομηχανικά ατυχήματα στη Baia Mare της Ρουμανίας (ρήξη φράγματος δεξαμενής υποδοχής απορριμμάτων που προκάλεσε διαρροή κυανίου σε πολλές κοίτες ποταμού) και στο Enschede της Ολλανδίας (εκρήξεις σε εργοστάσιο πυροτεχνημάτων που προκάλεσε το θάνατο 22 ανθρώπων και τον τραυματισμό περίπου 1 000), και μετά από μελέτες για τις καρκινογόνες ουσίες και τις ουσίες που είναι επικίνδυνες για το περιβάλλον τις οποίες πραγματοποίησε η Επιτροπή με αίτημα του Συμβουλίου, το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας του 1996 πρέπει να διευρυνθεί ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι της οδηγίας.

Η Επιτροπή εξέτασε επίσης το κατά πόσον η έκρηξη στις χημικές εγκαταστάσεις της AZF στην Τουλούζη, στις 21 Σεπτεμβρίου 2001, (έκρηξη νιτρικού αμμωνίου, η οποία προκάλεσε το θάνατο 30 ατόμων και τον τραυματισμό 2 400) κατέστησε απαραίτητη την άμεση τροποποίηση της οδηγίας Seveso II. Ωστόσο, οι εν λόγω εγκαταστάσεις καλύπτονταν πλήρως από τις υποχρεώσεις της οδηγίας (πράγμα το οποίο δεν ίσχυε για τις εγκαταστάσεις Baia Mare και Enschede) και, επιπλέον, η Επιτροπή δεν επιθυμούσε ουσιαστικές καθυστερήσεις στην κάλυψη των μονάδων που θα πρέπει να υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας Seveso II το ταχύτερο δυνατό από την άποψη της περιβαλλοντικής προστασίας και της ασφάλειας. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια τόσο της εξέτασης της πρότασης από το Συμβούλιο όσο και της πρώτης ανάγνωσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κυριάρχησε το αίσθημα ότι στην πρόταση αυτήν πρέπει να ληφθεί υπόψη το ατύχημα της Τουλούζης και εισήχθησαν οι κατάλληλες τροποποιήσεις στην κοινή θέση του Συμβουλίου.

Οι υποχρεώσεις συμμόρφωσης προς τις διάφορες απαιτήσεις ασφαλείας που επιβάλλει η οδηγία είναι συνάρτηση της (οριακής) ποσότητας της επικίνδυνης ουσίας ή της κατηγορίας επικίνδυνης ουσίας, η οποία βρίσκεται στην βιομηχανική εγκατάσταση. Τα σχετικά όρια καθορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας (το μέρος 1 του παραρτήματος αναφέρεται σε συγκεκριμένες ουσίες και το μέρος 2 σε κατηγορίες ουσιών). Με την τροποποίηση αυτή μεταβάλλονται ορισμένες οριακές ποσότητες, προστίθενται μερικές νέες ουσίες και αλλάζουν μερικές κατηγορίες ουσιών. Κατά την εκπόνηση της πρότασης αυτής, η Επιτροπή προέβη σε εκτεταμένες διαβουλεύσεις με τον κλάδο και τα κράτη μέλη. Φαίνεται να υπάρχει γενική συναίνεση ότι η πρόταση αποτελεί εύλογη αντίδραση στα ατυχήματα που συνέβησαν και ότι θα πρέπει να υπάρξει συμφωνία το ταχύτερο δυνατόν ώστε να αποφευχθούν παρόμοια ατυχήματα στο μέλλον.

---

[1] ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13.

III. **ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**

1. **Γενικά**

Τα κύρια θέματα είναι:

— η εξαίρεση των εξορυκτικών δραστηριοτήτων από την οδηγία αυτή. Η τροποποίηση της Επιτροπής προτείνει να μην εξαιρούνται από την οδηγία οι διαδικασίες χημικής και θερμικής επεξεργασίας και της σχετικής αποθήκευσης, στις οποίες υπεισέρχονται ουσίες του παραρτήματος 1, ακόμα κι αν πραγματοποιούνται σε συνδυασμό με την εξόρυξη. Η οδηγία καλύπτει τώρα και τις εγκαταστάσεις διάθεσης απορριμμάτων που χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό με αυτές τις διαδικασίες επεξεργασίας, δεν καλύπτεται όμως η αναζήτηση και η εκμετάλλευση ορυκτών στη θάλασσα,

— το Συμβούλιο εισήγαγε χρονικούς περιορισμούς που παρέχουν χρονική προθεσμία για τις μονάδες οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας λόγω της τροποποίησης αυτής, προκειμένου να συμμορφωθούν με όλες τις απαιτήσεις της οδηγίας,

— σχετικά με το παράρτημα I μέρος 2 της οδηγίας, η πρόταση της Επιτροπής για τη μεταβολή του συστήματος ταξινόμησης εκρηκτικών τροποποιήθηκε ελαφρώς ώστε να λαμβάνονται υπόψη και άλλα συστήματα ταξινόμησης,

— προκειμένου να ληφθεί υπόψη το ατύχημα της Τουλούζης, αποφασίστηκαν τροποποιήσεις με τις οποίες δημιουργούνται τέσσερις κατηγορίες νιτρικού αμμωνίου με διαφορετικές οριακές ποσότητες και απαιτήσεις η κάθε μια, αναλόγως με τον κίνδυνο που ενέχει η αποθήκευσή τους,

— στην κοινή θέση, ενσωματώθηκαν επίσης, μετά από την πρώτη ανάγνωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πολλές τροποποιήσεις σχετικά με την παροχή ενημέρωσης.

2. **Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**

Κατά την ψηφοφορία στην ολομέλεια στις 3 Ιουλίου 2002, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε 47 τροπολογίες στην πρόταση (εκ των οποίων 8 αφορούν την αρχική πρόταση της Επιτροπής). Είκοσι μία εξ αυτών έχουν ενσωματωθεί (17 στα άρθρα, δύο στο παράρτημα και δύο στις αιτιολογικές σκέψεις), είτε αυτούσιες, εν μέρει είτε ως προς το πνεύμα τους.

α) Οι 21 τροπολογίες που έχουν ενσωματωθεί στην κοινή θέση μπορούν να κατανεμηθούν ως εξής:

Πέντε τροπολογίες που έγιναν δεκτές αυτούσιες:

Τροπολογίες 1 και 2: αιτιολογικές σκέψεις σχετικά με το ατύχημα της Τουλούζης.

Τροπολογία 32: για την ενημέρωση που πρέπει να παρέχεται σε όσους ενδέχεται να πληγούν, το Συμβούλιο δέχεται την τροπολογία η οποία διευκρινίζει ποιος θα πρέπει να ενημερώνεται.

Τροπολογία 37: απαιτεί από τα κράτη μέλη να παρέχουν στην Επιτροπή βασικές πληροφορίες σχετικά με τις μονάδες που καλύπτονται από την οδηγία.

Τροπολογία 39: νέες κατηγορίες και οριακές ποσότητες για το νιτρικό αμμώνιο, κατόπιν ανάλυσης μετά το ατύχημα της Τουλούζης.

Δεκαέξι τροπολογίες που έγιναν δεκτές κατ' αρχήν ή εν μέρει:

Τροπολογίες 7 και 8: διευκρινίζεται το πεδίο εφαρμογής σε σχέση με τις εξορυκτικές δραστηριότητες, οι δε εγκαταστάσεις διάθεσης απορριμμάτων πρέπει να είναι «εν λειτουργία» Το Συμβούλιο προτιμά τη χρήση της λέξης «εν ενεργεία» και διατηρεί τις λέξεις «χημική και θερμική»· η εξαίρεση «αναζήτηση στη θάλασσα» μεταφέρεται σε χωριστή παράγραφο.

Τροπολογίες 9, 13, 18, 23 και 24: προβλέπουν τις εγκαταστάσεις που θα υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας σε μεταγενέστερο στάδιο με εύλογες χρονικές προθεσμίες για την υποβολή κοινοποιήσεων, εκθέσεων ασφαλείας, την καθιέρωση πολιτικής πρόληψης για τα μείζονα ατυχήματα, και εσωτερικά και εξωτερικά σχέδια έκτακτης ανάγκης. Η διατύπωση έχει ελαφρώς μεταβληθεί στην κοινή θέση.

Τροπολογία 16: δέχεται την μεταβολή στην περιγραφή της αρχής που είναι υπεύθυνη για την προετοιμασία εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης, αλλά, λόγω της απόρριψης της τροπολογίας 15, επανέρχεται η φράση «την ενημέρωση του κοινού και».

Τροπολογία 17: το Συμβούλιο δέχεται το πρώτο τμήμα της τροπολογίας αυτής, αλλά προτιμά τη χρήση των «σχετικών οργανισμών» αντί των «ατόμων» που συμμετείχαν στην εκπόνηση της έκθεσης ασφαλείας.

Τροπολογίες 25 και 26: σχετικά με τις διαβουλεύσεις για την προπαρασκευή και την αναθεώρηση των σχεδίων έκτακτης ανάγκης, το Συμβούλιο συγχώνευσε τις δύο αυτές τροπολογίες σε μια αναθεώρηση του άρθρου 11 παράγραφος 3 στο οποίο περιλαμβάνεται αναφορά στο σχετικό «επί μακρόν εργαζόμενο προσωπικό υπεργολαβίας».

Τροπολογία 27: το Συμβούλιο υποστηρίζει την αναφορά στην ανάγκη να διευκολύνεται η ενισχυμένη συνεργασία στις επεμβάσεις βοήθειας της πολιτικής προστασίας, με αναφορά στην αντίστοιχη απόφαση 2001/792/ΕΚ του Συμβουλίου, η οποία θα περιέχεται στο σκεπτικό.

Τροπολογία 54: τροποποιείται το άρθρο περί της χρήσεως γης με την απαρίθμηση ειδικών τρόπων αξιοποίησης οι οποίοι πρέπει να διαχωρίζονται από τις μονάδες Seveso II. Το Συμβούλιο έκρινε ότι ο κατάλογος αυτός μπορεί να θεωρηθεί ως παράδειγμα του όρου «περιοχές δημόσιας χρήσης» και δεν συμπεριέλαβε όλες τις προτάσεις: απαλείφθηκε η έκφραση «βιομηχανικές μονάδες», η δε αναφορά σε οδούς μεταφοράς προσαρμόσθηκε ως «κύριου οδικού δικτύου μεταφορών στο μέτρο του δυνατού» στην κοινή θέση.

Τροπολογία 55: προστίθεται νέα παράγραφος στο άρθρο 12 με την οποία υποχρεώνεται η Επιτροπή να εκπονήσει κατευθυντήριες γραμμές για τον ορισμό βάσης δεδομένων εναρμονισμένων πληροφοριών η οποία θα χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση της συμβατότητας μεταξύ των εγκαταστάσεων Seveso II και των ευαίσθητων περιοχών που μνημονεύονται στο άρθρο 12. Κατ' αρχήν, το Συμβούλιο δέχεται την ιδέα αυτήν, αλλά μετέβαλε τη διατύπωσή της και καλεί τώρα την Επιτροπή να αναλάβει αυτό το καθήκον.

Τροπολογία 45: με μια ήσσονος σημασίας προσαρμογή στο κείμενο, στην κοινή θέση οι λέξεις «προσωπικού υπεργολαβίας» αντικαθιστούν τη λέξη «υπεργολάβοι», το δε Συμβούλιο δέχεται την τροπολογία αυτήν στο παράρτημα που καθορίζει τις πληροφορίες οι οποίες πρέπει να περιλαμβάνονται στο σύστημα διαχείρισης ασφαλείας.

Τροπολογία 53: προτείνει ορισμούς των τεσσάρων νέων κατηγοριών νιτρικού αμμωνίου στις οποίες αναφέρεται η τροπολογία 39 (μετά το ατύχημα της Τουλούζης), στη δε κοινή θέση η διατύπωση έχει ελαφρώς τροποποιηθεί στις σημειώσεις 1 και 3 όσον αφορά τα ποσοστά αναφοράς που χρησιμοποιούνται.

β) Οι 26 τροπολογίες οι οποίες δεν έχουν ενσωματωθεί έχουν ως εξής:

Τροπολογίες 3 έως 5: προτείνουν αιτιολογικές παραγράφους που προκύπτουν από το ατύχημα της Τουλούζης· το Συμβούλιο προτιμά τις τροπολογίες 1 και 2 και θεωρεί ότι το περιεχόμενο αυτών των δύο αποδεκτών τροπολογιών είναι επαρκές και ισόρροπο.

Με την *τροπολογία 6* το Συμβούλιο επιθυμεί να περιορίσει τις δραστηριότητες στις «διαδικασίες χημικής και θερμικής επεξεργασίας» χωρίς να υπαγάγει άλλες εξορυκτικές δραστηριότητες στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής· σχετική αναφορά θα μπορούσε να συμπεριληφθεί στο αναμενόμενο σχέδιο οδηγίας για τα εξορυκτικά απόβλητα.

Τροπολογίες 10 και 35: το θέμα της κατάρτισης του προσωπικού αναφέρεται επί του παρόντος στα παραρτήματα III (συστήματα διαχείρισης ασφαλείας) και IV (σχέδια έκτακτης ανάγκης) και περιέχεται ήδη στην έκθεση ασφαλείας· το Συμβούλιο δεν θεωρεί σκόπιμο να συμπεριλαμβάνονται οι πληροφορίες αυτές στην κοινοποίηση.

Τροπολογίες 11, 21 και 22: σχετίζονται με απαιτήσεις κοινοποίησης αλλαγών στις μονάδες. Αυτές οι απαιτήσεις υπάρχουν ήδη βάσει του άρθρου 9 για τις μονάδες ανώτερης βαθμίδας και η ανάγκη για μονάδες κατώτερης βαθμίδας δεν είναι δικαιολογημένη αφού θα προκαλούσε πρόσθετη γραφειοκρατική επιβάρυνση χωρίς βελτίωση της ασφάλειας (αρχή της αναλογικότητας). Οποιαδήποτε ουσιαστική αύξηση στην ποσότητα των επικίνδυνων ουσιών πρέπει ήδη να κοινοποιείται (άρθρο 6).

Ομοίως, η *τροπολογία 19* θα απαιτούσε επανεξέταση της έκθεσης ασφαλείας σε περίπτωση αλλαγών στη «οργάνωση εργασίας» μιας μονάδας· πράγματι, το Συμβούλιο συμφώνησε ότι μια τέτοια επανεξέταση θα είναι πάντοτε απαραίτητη, ενώ τυχόν σημαντικές αλλαγές θα απαιτούσαν προσαρμογή της έκθεσης ούτως ή άλλως, αλλά όχι απαραίτητα επίσημη επανεξέταση.

Η *τροπολογία 36* στο ίδιο θέμα θα απαιτούσε αναστολή των δραστηριοτήτων σε περίπτωση που δεν παρέχονται πληροφορίες για τις εν λόγω αλλαγές/τροποποιήσεις και για την κατάρτιση. Το άρθρο 17 παρέχει ήδη στα κράτη μέλη την εξουσία να αναστέλλουν τις δραστηριότητες αν οι παρεχόμενες πληροφορίες είναι ελλιπείς.

Τροπολογία 12: το Συμβούλιο κρίνει ότι δεν χρειάζεται να προστεθεί η φράση «και να βεβαιώνει την τήρηση των υποχρεώσεών του», αφού ο φορέας εκμετάλλευσης είναι ήδη υποχρεωμένος να διασφαλίζει ότι «εφαρμόζεται σωστά» η πολιτική πρόληψης μειζόνων ατυχημάτων. Αυτό θα συνεπάγεται την προσκόμιση αριθμού εγγράφων τα οποία θα αποδεικνύουν τη συμμόρφωση προς το σχέδιο.

Τροπολογία 14: όσον αφορά την πρόληψη των πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων, το Συμβούλιο κρίνει ότι δεν απαιτείται παραπομπή στο άρθρο 12 (σχεδιασμός χρήσης γης) αφού ο φορέας εκμετάλλευσης έχει την υποχρέωση να διασφαλίζει ότι η πιθανότητα πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων μεταξύ μονάδων λαμβάνεται δεόντως υπόψη κατά την πολιτική πρόληψης μειζόνων ατυχημάτων.

Τροπολογίες 15, 33 και 34: αφορούν την πρόσβαση του κοινού στην ενημέρωση για πιθανά πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα και για τις απαιτήσεις ασφαλείας και τα σχέδια έκτακτης ανάγκης. Οι τροπολογίες εξειδικεύουν τις μεθόδους με τις οποίες θα μπορούσαν να διατίθενται οι πληροφορίες αυτές. Το Συμβούλιο δεν επιθυμεί να ενσωματωθούν οι τροπολογίες αυτές διότι θεωρεί ότι αυτό είναι εν πολλοίς θέμα επικουρικότητας των εθνικών και τοπικών αρχών και υποστηρίζει την άποψη της Επιτροπής ότι υπάρχει ήδη καλή ισορροπία στην οδηγία αυτήν μεταξύ της ενημέρωσης η οποία πρέπει να διατίθεται και της ενημέρωσης η οποία μπορεί να ζητείται.

Τροπολογία 20: προτείνει ενιαία ευρωπαϊκή μέθοδο για την εκπόνηση των εκθέσεων ασφαλείας· το Συμβούλιο συμφωνεί με την Επιτροπή ότι αυτό δεν θα ήταν πρακτικό λόγω της ποικιλομορφίας των τύπων χημικών εγκαταστάσεων.

Τροπολογία 28: θα απαιτούσε από τα κράτη μέλη να κοινοποιούν τυχόν ατυχήματα στο κέντρο παρακολούθησης και ενημέρωσης πολιτικής προστασίας. Δεδομένου ότι ο ρόλος του κέντρου αυτού είναι να διευκολύνει τη συνεργασία σε επεμβάσεις βοήθειας της πολιτικής προστασίας, το Συμβούλιο δεν θεωρεί σκόπιμη τη γενική απαίτηση ενημέρωσης.

Τροπολογία 29: εισάγει νέες απαιτήσεις όσον αφορά το σχεδιασμό χρήσης γης τις οποίες δεν δέχεται το Συμβούλιο αφού είτε δεν είναι συνεπείς με την υφιστάμενη δομή του άρθρου 12 είτε καλύπτονται ήδη από αυτό.

Τροπολογία 31: ζητεί από την Επιτροπή να διαμορφώσει καθεστώς κινήτρων για την αλλαγή τοποθεσίας των μονάδων Seveso με σκοπό τη βελτίωση των αποστάσεων ασφαλείας· το Συμβούλιο κρίνει ότι ένα τέτοιο καθεστώς θα ήταν προσφορότερο να εισαχθεί σε εθνικό επίπεδο.

Η *τροπολογία 38* αποσκοπεί στον περιορισμό του «εμπορικού ή βιομηχανικού απορρήτου» αποκλειστικά για διαδικασίες και όχι για τις πληροφορίες που αφορούν την αποθήκευση επικίνδυνων ουσιών. Μολονότι αναγνωρίζει τη σημασία της παροχής πληροφόρησης, το Συμβούλιο δεν θεωρεί σκόπιμο να περιορίζεται η έννοια του εμπορικού ή βιομηχανικού απορρήτου.

Οι *τροπολογίες 40 και 42* προτείνουν τη δημιουργία δύο νέων καταχωρήσεων για το νιτρικό κάλιο· απορρίπτονται από το Συμβούλιο με το αιτιολογικό ότι η πρόταση στερείται επαρκούς λεπτομερειακής αναλύσεως και, ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει να περιληφθεί στην εν λόγω πρόταση τροποποίησης.

Η *τροπολογία 43* προτείνει αναφορές στην οδηγία 2000/60/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο για το νερό) και την οδηγία 91/689/ΕΟΚ για τα επικίνδυνα απόβλητα. Το Συμβούλιο δεν πιστεύει ότι εν προκειμένω, οι αναφορές αυτές είναι απαραίτητες. Η οδηγία προβλέπει ήδη την περίπτωση των αταξινόμητων ουσιών και παρασκευασμάτων και, ως εκ τούτου, τα επικίνδυνα απόβλητα μπορούν να καλυφθούν βάσει των ιδιοτήτων τους ως παρασκευασμάτων.

Η *τροπολογία 44* προτείνει να ενσωματωθεί στο παράρτημα ΙΙ μέρος IV η υποχρεωτική εκτέλεση «μελετών κινδύνων». Η απαίτηση αυτή καλύπτεται ήδη από το παράρτημα ΙΙ μέρος ΙΙΙ. Γ. 2.

Η *τροπολογία 46* δεν γίνεται δεκτή από το Συμβούλιο· τα περισσότερα κράτη μέλη εργάζονται πάνω σε κάποια μορφή χαρτών κινδύνου αλλά δεν κρίνουν ότι χρειάζεται να καθοριστούν κριτήρια για τέτοιους χάρτες στην οδηγία.

3. **Οι σημαντικότερες καινοτομίες που εισήγαγε το Συμβούλιο**

Η σημαντικότερη μεταβολή στην πρόταση της Επιτροπής είναι η προσθήκη αντίδρασης στο ατύχημα της Τουλούζης την οποία ζήτησε και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η λύση όπως φαίνεται σήμερα στην κοινή θέση (αιτιολογικές σκέψεις 5 και 6 και τροπολογίες στο παράρτημα I μέρος 1) συζητήθηκαν διεξοδικά και η Επιτροπή συμβουλεύθηκε εμπειρογνώμονες ασφαλείας και τον κλάδο. Πρόκειται για το ίδιο κείμενο όπως αυτό προτείνεται στις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 1, 2, 39 και, κατ' αρχήν, 53.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

Η παρούσα πρόταση ουδέποτε είχε στόχο την εκ βάθρων αναθεώρηση της οδηγίας Seveso II, αλλά αποτέλεσε ταχεία αντίδραση σε δύο συγκεκριμένα ατυχήματα —και έχει πλέον τροποποιηθεί ώστε να συμπεριλάβει και ένα τρίτο ατύχημα— καθώς και σε ορισμένες μελέτες της Επιτροπής για καρκινογόνες και επικίνδυνες για το περιβάλλον ουσίες. Το Συμβούλιο, ως εκ τούτου, επέδειξε ιδιαίτερη προθυμία να εργαστεί προς την κατεύθυνση μιας συμφωνίας κατά την πρώτη ανάγνωση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προκειμένου η νομοθετική αυτή πράξη να εφαρμοστεί το ταχύτερο δυνατό προς αποφυγή μελλοντικών ατυχημάτων ή βλαβών στο φυσικό περιβάλλον.

Στα πλαίσια αυτά, και δεδομένου του μεγάλου αριθμού τροπολογιών οι οποίες κατατέθηκαν κατά την πρώτη ανάγνωση στα άρθρα της οδηγίας 96/82/ΕΚ τα οποία δεν καλύπτονταν από την πρόταση, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να δεχθεί όλες τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι δεν πρέπει να γίνουν περαιτέρω τροποποιήσεις στην οδηγία 96/82/ΕΚ πριν από την εκτεταμένη αναθεώρηση της λειτουργίας της οδηγίας εκ μέρους της Επιτροπής, η οποία θα οδηγούσε σε πλήρη αναθεώρηση των όρων της οδηγίας. Το Συμβούλιο δεν θεωρεί σκόπιμο να χρησιμοποιηθεί η πρόταση αυτή ως όχημα αναθεώρησης της όλης οδηγίας χωρίς να έχουν διεξαχθεί οι κατάλληλες μελέτες και, ως εκ τούτου, προσβλέπει σε μια στενή και εποικοδομητική συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με στόχο να επιτευχθεί ταχέως συμφωνία κατά τη δεύτερη ανάγνωση.